

Рѣдки стогодишници

Презъ последнитѣ нѣколко години изъ Европа и Америка пжтуваше единъ много старъ турчинъ, по име Заро-ага, който разказваше на любопитнитѣ, че е на 165 годишна възраст и че е най-стариятъ човѣкъ на свѣта. Едни му вѣрваха, че и на такава възраст, други не вѣрваха. Когато старецътъ умрѣ, узна се, че той не е билъ на повече отъ 120 години. И все пакъ това е една рѣдка възраст, като знаемъ колко е срѣдната човѣшка възраст.

Древнитѣ историци разказватъ, че въ стари времена не било нѣщо много рѣдко да надмине човѣкъ 100 години. Знае се, напримѣръ, че великиятъ гръцки математикъ, Питагоръ, е живѣлъ повече отъ 100 години, а философътъ Ксенофонъ — 106 години; жената на Цицерона, Теренция, умрѣла на 103 години и т. н.

Старитѣ писатели сж оставили твърде интересни бележки за нѣкогашнитѣ столѣтници. Ето нѣкои отъ тѣхъ.

На 31 юлий 1554 година кардиналъ Арманякъ, като вървѣлъ по улицата, видѣлъ предъ прага на своя домъ единъ 80 годишенъ старецъ че плаче. Когато кардиналтътъ го запиталъ, защо плаче, старецътъ отговорилъ, че го е билъ баща му. Тоя отговоръ учудилъ кардинала и той пожелалъ веднага да види бащата на плачещия. Отишълъ въ дома му, гдето му представили 113 годишния старецъ, доста добре запазенъ. Като размѣнилъ нѣколко думи съ него, кардиналтътъ го запиталъ, по каква вина е набилъ 80 годишния си синъ. „Бихъ го — казалъ 113 годишниятъ старикъ, защото, като минаваше край своя дѣдо, не го поздрави“. Кардиналтътъ останалъ